

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 22 października 2024 r.

WP-P.4131.10.2024

Rada Miejska w Lubowidzu

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1, w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) – dalej: *u.s.g.*

stwierdzam nieważność

- Uchwały Nr 27/VI/2024 Rady Miejskiej w Lubowidzu z dnia 13 września 2024 r. *w sprawie ustalenia regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich na terenie Miasta i Gminy Lubowidz,*
- Uchwały Nr 30/VI/2024 Rady Miejskiej w Lubowidzu z dnia 13 września 2024 r. *w sprawie uchwalenia poprawki nr 1 do regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich na terenie Miasta i Gminy Lubowidz,*
- Uchwały Nr 31/VI/2024 Rady Miejskiej w Lubowidzu z dnia 13 września 2024 r. *w sprawie uchwalenia poprawki nr 2 do regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich na terenie Miasta i Gminy Lubowidz,*
- Uchwały Nr 32/VI/2024 Rady Miejskiej w Lubowidzu z dnia 13 września 2024 r. *w sprawie uchwalenia poprawki nr 3 w zakresie zmiany nazwy regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich na terenie Miasta i Gminy Lubowidz,*
- Uchwały Nr 33/VI/2024 Rady Miejskiej w Lubowidzu z dnia 13 września 2024 r. *w sprawie uchwalenia regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich położonych na nieruchomościach będących własnością Miasta i Gminy Lubowidz.*

Uzasadnienie

W dniu 13 września 2024 r. Rada Miejska w Lubowidzu podjęła uchwały wymienione w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego. Jako podstawę prawną we wszystkich uchwałach wskazała art. 40 ust. 2 pkt 4 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.). Przedmiotowe uchwały są ze sobą funkcjonalnie powiązane, regulują tę samą materię.

Powyższe uchwały zostały doręczone Wojewodzie Mazowieckiemu, jako organowi nadzoru nad działalnością gminną, w dniu 23 września 2024 r.

W ocenie organu nadzoru ww. uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem prawa, tj. art. 40 ust. 2 pkt 4 *u.s.g.* oraz art. 4 ust. 1 i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. *o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) - dalej: *u.o.a.n.*, z uwagi na określenie trybu ich wejścia w życie z pominięciem obowiązku publikacji uchwał w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Zgodnie z art. 40 ust. 2 pkt 4 *u.s.g.* organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Świetlice wiejskie są bez wątpienia gminnymi obiektami użyteczności publicznej. Zatem uchwała ustanawiająca regulamin korzystania ze świetlic wiejskich stanowi akt prawa miejscowego i jako taka powinna podlegać publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Zgodnie z art. 42 *u.s.g.* *Zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.*

W myśl art. 4 ust. 1 *u.o.a.n.*: *Akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, są ogłaszane w dziennikach urzędowych i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.* Natomiast art. 13 pkt 2 *u.o.a.n.* stanowi, że: *W wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się akty prawa miejscowego stanowione przez sejmik województwa, organ powiatu oraz organ gminy, w tym statuty województwa, powiatu i gminy.*

Niespełnienie wymagań w zakresie należytej publikacji uchwały, stanowiącej akt prawa miejscowego, wynikających z art. 42 *u.s.g.* w związku z art. 13 pkt 2 *u.o.a.n.*, jest istotnym naruszeniem prawa, powodującym konieczność stwierdzenia jej nieważności w całości (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 marca 2009 r. sygn. akt II OSK 1526/08,

wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 16 września 2009 r. sygn. akt III SA/Wr 238/09). Prawidłowe ogłoszenie aktu prawa miejscowego ma zasadnicze znaczenie dla jego obowiązywania, jest bowiem, jak wyżej wskazano, warunkiem jego wejścia w życie. *Akt normatywny, który nie został opublikowany (ogłoszony) zgodnie z obowiązującą procedurą i we właściwym trybie, nie może wiązać adresatów utworzonych w nim norm prawnych i nie odnosi skutku prawnego. Dotyczy to całego zakresu normatywnego tego aktu, czyli wszystkich norm prawnych w nim zamieszczonych* (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 maja 2024 r. sygn. akt III SA/Gd 543/23).

Wada ocenianej uchwały, polegająca na braku publikacji w dzienniku urzędowym, uzasadnia stwierdzenie, że została ona podjęta z naruszeniem art. 2 ust. 1 i art. 13 pkt 2 *u.o.a.n.* Zgodnie z art. 2 ust 1 *u.o.a.n.* *Ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe.* Naruszenie to ma charakter istotnego naruszenia prawa, co uzasadnia stwierdzenie nieważności uchwały na podstawie art. 91 ust. 1 *u.s.g.* w całości. Ten zarzut odnosi się do wszystkich uchwał wymienionych w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, z uwagi na fakt, że żadna z nich nie została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Niezależnie od powyższego, z § 1 uchwały Nr 33/VI/2024 Rady Miejskiej w Lubowidzu z dnia 13 września 2024 r. w sprawie *uchwalenia regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich położonych na nieruchomościach będących własnością Miasta i Gminy Lubowidz* wynika, że wolą Rady było wprowadzenie tekstu jednolitego regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich, uwzględniającego treść uchwały pierwotnej (Nr 27/VI/2024) i poprawek (przyjętych uchwałami nr 30/VI/2024, 31/VI/2024, 32/VI/2024).

Zgodnie z art. 16 *u.o.a.n.*: *Teksty jednolite aktów normatywnych innych niż ustawa ogłasza organ właściwy do wydania aktu normatywnego. Tekst jednolity aktu normatywnego innego niż ustawa ogłasza się nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy, jeżeli był on nowelizowany. Akt normatywny może określić termin ogłoszenia tekstu jednolitego (ust. 3). Tekst jednolity ogłasza się w formie obwieszczenia w dzienniku urzędowym, w którym dany akt normatywny ogłoszono (ust. 4).*

Natomiast zgodnie z § 101 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *Zasad techniki prawodawczej* (Dz. U. z 2016 r., poz. 283) – dalej: *z.t.p.*, ogłoszenie tekstu jednolitego następuje w formie obwieszczenia, a sam tekst jednolity jest załącznikiem do tego obwieszczenia.

Teksty jednolite aktów ogłasza organ właściwy do wydania aktu normatywnego - czyli w przypadku uchwały Nr 33/VI/2024 Rada Miejska w Lubowidzu. Oznacza to, że sam tekst

jednolity nie jest aktem normatywnym. Tekst jednolity ogłasza się w formie obwieszczenia w dzienniku urzędowym.

Należy podkreślić, że tekst jednolity aktu można ustalić dopiero po wejściu w życie zmian dokonywanych w tym akcie. Tekst jednolity jest bowiem szczególną odmianą tekstu ujednoliconego, tzn. takiego tekstu aktu prawnego, na który zostały naniesione wszystkie zmiany dokonane w tym akcie. Za podstawę ujednolicania przyjmuje się tekst pierwotny aktu, a więc ten tekst, który został opublikowany w dzienniku urzędowym. Następnie na tekst ten nanosi się wszystkie zmiany wprowadzane uchwałami zmieniającymi, w takiej kolejności, w jakiej zmiany te wchodziły w życie. Nanoszeniem tych zmian, a więc redagowaniem tekstu jednolitego, rządzą zasady sformułowane w § 106 *z.t.p.* Najważniejsza z zasad została wyrażona w pkt 1 tego przepisu. W myśl tej zasady, zachowuje się numerację pierwotnego tekstu i uwzględnia się numerację dodaną przez ustawy zmieniające. W ten sposób każda jednostka redakcyjna, która kiedykolwiek występowała w tekście ustawy, występuje w tekście jednolitym. Jest więc zachowywana swoista hierarchia poszczególnych przepisów, nawet wtedy, gdy w tekście jednolitym dana jednostka redakcyjna nie ma treści, ponieważ została ona skreślona przez jedną z nowelizacji.

W omawianym przypadku ani uchwała pierwotna, ani jej poprawki nie zostały opublikowane, a więc nie weszły w życie, zatem niemożliwe było wprowadzenie tekstu jednolitego regulaminu. Dokonywanie kolejnych zmian w treści uchwały i jednocześnie przyjmowanie tekstu jednolitego zmienionej uchwały było pozbawione podstaw prawnych, tym samym narusza prawo w sposób istotny.

W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 listopada 2006 r., zaakcentowano, że: *Tekst jednolity jest autorytatywnym stwierdzeniem aktualnej treści danego aktu normatywnego, a jego sporządzenie polega na naniesieniu na tekst pierwotny zmian wprowadzonych przepisami zmieniającymi, które weszły w życie po ogłoszeniu tekstu pierwotnego. Tekst jednolity ma więc charakter deklaratoryjny, tj. nie wprowadza żadnych zmian do porządku prawnego, a tylko stwierdza jaka jest w danym momencie treść aktu normatywnego* (sygn. akt III SA/Wr 404/06).

Pierwotna treść regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich na terenie Miasta i Gminy Lubowidz stanowi załącznik nr 1 do uchwały Nr 27/VI/2024 Rady Miejskiej w Lubowidzu z dnia 13 września 2024 r. w sprawie ustalenia regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich na terenie Miasta i Gminy Lubowidz – dalej: *regulamin*. Zgodnie z tym, co organ nadzoru wywiódł powyżej, przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Zasada praworządności, wyrażona w art. 7 w zw. z art. 94 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* z dnia

2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.) wymaga, żeby materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Gmina nie może wykraczać poza swoje kompetencje, nawet jeżeli cel wprowadzanych uregulowań dla jej mieszkańców byłby słuszny. *Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej i zarazem naruszeniem konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego* (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14 grudnia 2011 r., sygn. akt II OSK 2058/11).

W myśl powołanego w podstawie prawnej uchwały art. 40 ust. 2 pkt 4 *u.s.g.* organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. W orzecznictwie oraz doktrynie przyjmuje się, że: *Przez pojęcie „zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej” należy rozumieć ogólne wytyczne, czyli reguły zachowania się, kierowane do osób, które przebywają na tych terenach lub w tych obiektach* (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 26 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Po 169/12).

W § 2 ust. 1 *regulaminu* Rada Miejska w Lubowidzu zdefiniowała pojęcie „opiekuna świetlicy”, a w § 5 określiła obowiązki opiekuna świetlicy. W § 11 ustalono, że: *Udostępnienie świetlicy odbywa się po wcześniejszym uzgodnieniu terminu z opiekunem świetlicy, który prowadzi rejestr*, zaś w § 10 ust. 1 przewidziano: *Świetlice wiejskie wynajmowane są na pisemny wniosek potwierdzony przez opiekuna świetlicy*. W § 10 ust. 2 na opiekunów świetlic wiejskich został nałożony obowiązek podpisywania umów.

Ponadto w uchwale Nr 30/VI/2024 Rady Miejskiej w Lubowidzu z dnia 13 września 2024 r. w sprawie uchwalenia poprawki nr 1 do *regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich na terenie Miasta i Gminy Lubowidz* do wyżej wymienionego § 4 *regulaminu* dodano ust. 9 w następującym brzmieniu: *Osobą zarządzającą świetlicą w miejscowościach Zieluń, Płociczno i Mleczówka jest osoba wyznaczona przez właściwego prezesa ochotniczych straży pożarnych we właściwych miejscowościach*.

W ocenie organu nadzoru przytoczone regulacje wykraczają poza zakres upoważnienia określonego w art. 40 ust. 2 pkt 4 *u.s.g.* Taka materia nie mieści się bowiem ani w pojęciu zasad, ani w pojęciu trybu korzystania z tych obiektów. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. *o gospodarce komunalnej* (Dz. U. 2021, poz. 679) – dalej: *u.g.k.*, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o wyborze sposobu prowadzenia i form gospodarki komunalnej.

Natomiast zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 3 *u.s.g.*, do zadań Wójta należy w szczególności gospodarowanie mieniem komunalnym. Kwestia powierzenia innemu podmiotowi zadań, określenie jego obowiązków, jak i wybór podmiotu zarządzającego w imieniu organu wykonawczego gminy komunalnymi obiektami użyteczności publicznej, należy zatem wyłącznie do kompetencji Burmistrza jako organu gminy gospodarującego mieniem komunalnym (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2012 r. sygn. akt II OSK 2072/12). W związku z powyższym Rada przekroczyła przyznane jej upoważnienie ustawowe.

W § 2 ust. 2 *regulaminu* sformułowano cele działalności świetlicy wiejskiej. W ocenie organu nadzoru nie stanowią one zasad korzystania ze świetlicy zatem wykraczają poza zakres upoważnienia ustawowego.

W rozdziale 2, w § 4 *regulaminu* rada uregulowała zasady korzystania ze świetlic wiejskich, stanowiąc m. in., że: *Organizator imprezy/ uroczystości odpowiada za bezpieczeństwo osób korzystających z obiektu w trakcie wynajmu lub użyczenia (ust. 5). Osoba wynajmująca jest również zobowiązana do zapoznania się z niniejszym regulaminem oraz przestrzegania zawartych w nim zapisów i odpowiedzialności za powierzone mienie (ust. 7) Oplaty ZAIKS za publiczne wykonania i publiczne odtwarzanie utworów uiszcza organizator imprezy/uroczystości (ust. 8).*

W ocenie organu nadzoru przytoczone regulacje trudno postrzegać w kategoriach zasad korzystania z mienia. Stanowią one *de facto* ustalenie zasad odpowiedzialności cywilnoprawnej za powierzone mienie oraz bezpieczeństwo osób. Z kolei opłaty za publiczne wykonania i odtwarzanie utworów są uregulowane odrębnymi przepisami.

Powyższe regulacje zostały zatem podjęte z przekroczeniem delegacji ustawowej z art. 40 ust. 2 pkt 4 *u.s.g.*, nie stanowiąc o zasadach i trybie korzystania ze świetlic wiejskich, jako obiektów użyteczności publicznej. *Użyte w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym pojęcie „zasady i tryb korzystania” zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do terenów i urzędzeń użyteczności publicznej norm i zasad prawidłowego postępowania. Jednak rada gminy na podstawie powyższej regulacji nie jest uprawniona do wprowadzenia do zaskarżonego aktu prawa miejscowego jakichkolwiek przepisów ustalających lub modyfikujących odpowiedzialność karną i cywilną (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 16 listopada 2011 r., sygn. akt IV SA/Po 672/11).*

W utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że powtarzanie przepisów ustawowych i ich modyfikowanie, przytaczanie wyłącznie ich części może

prowadzić do zmiany ich znaczenia i wprowadzania odbiorców uchwały w błąd a tym samym deprecjonuje przepisy prawa miejscowego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt III SA/Łd 1168/15 i powołane tam orzeczenia).

Ponadto, w załącznikach nr 1-5 do *regulaminu*, Rada Miejska w Lubowidzu uregulowała wzory różnych dokumentów, do których odsyłają poszczególne przepisy uchwały, tj. wzór protokołu zdawczo – odbiorczego, do którego odsyła § 5 ust. 3 pkt 5 *regulaminu*, wzór wniosku o użyczenie świetlicy, do którego odsyła § 7 ust. 1 *regulaminu*, wzór umowy użyczenia, do którego odsyła § 7 ust. 4 *regulaminu*, wzór umowy najmu, do którego odsyła § 10 ust. 2 *regulaminu* oraz wzór wniosku o wynajem wyposażenia znajdującego się w świetlicy, o którym mowa w § 13 *regulaminu*.

Zawarcie umowy najmu i użyczenia świetlicy wiejskiej należy do organu wykonawczego gminy, jako organu gospodarującego mieniem komunalnym. Umowa jest dwustronną czynnością prawną równorzędnych podmiotów, regulowaną przepisami prawa cywilnego. O treści umowy decydują strony przyszłej umowy, zgodnie z generalną zasadą autonomii woli stron. Kształtowanie postanowień umowy powinno zatem mieć miejsce przy jej zawieraniu, a nie w postanowieniach uchwały. Rada wkraczając w kompetencje organu wykonawczego naruszyła także zasadę swobody umów wyrażoną w art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. *Kodeks cywilny* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061) – dalej *K.c.* Z kolei wzory wniosków i protokołu zdawczo – odbiorczego dotyczą materii związanej z administrowaniem świetlicą wiejską przez określone podmioty i również nie powinny być kreowane przez organ stanowiący w przedmiotowej uchwale.

W § 14 *regulaminu* Rada określiła kwestie finansowe, w tym źródła finansowania świetlic, koszty utrzymania i przeznaczenie środków pozyskanych z wynajmu świetlic. W ocenie organu nadzoru, wskazane uregulowania zostały podjęte z przekroczeniem delegacji ustawowej, ponadto wkraczają w kompetencje organu wykonawczego, który zgodnie z art. 60 ust. 1 *u.s.g.* odpowiada za prawidłową gospodarkę finansową gminy.

W § 15 ust. 1 i 2 *regulaminu* Rada określiła obowiązki najemcy, czym wkroczyła w materię uregulowaną w *K.c.* i innych przepisach odrębnych.

W § 15 ust. 3 *regulaminu* Rada nałożyła na korzystających ze świetlicy obowiązek *przestrzegania przepisów prawa oraz przepisów BHP i ppoż.* Taki przepis nie znajduje uzasadnienia prawnego i godzi w obowiązujący hierarchiczny system źródeł prawa. Akt niższego rzędu, w tym uchwała, nie może odsyłać do przepisów hierarchicznie wyższych, przepisów ustawowych i podustawowych normujących kwestie bezpieczeństwa i higieny

pracy, ochrony przeciwpożarowej, które to obowiązują niezależnie od takiego odesłania zawartego w uchwale rady gminy. Umocowanie do wydawania aktów niższego rzędu musi wynikać z aktów wyższego rzędu, przy czym przepisy zawarte w aktach niższego rzędu nie mogą naruszać przepisów zamieszczonych w aktach wyższego rzędu. Kwestionowanego postanowienia nie da się pogodzić z obowiązującym hierarchicznym systemem źródeł prawa. (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 marca 2010 r., sygn. akt I OSK 738/09).

Analogiczne regulacje, jak w ww. przepisach uchwały Nr 27/VI/2024, zawarto w uchwale nr 33/VI/2024, zatem zarzuty organu nadzoru opisane wyżej pozostają aktualne również co do tej uchwały.

Dodatkowo organ nadzoru pragnie zwrócić uwagę na fakt, iż numeracja uchwał, objętych niniejszym rozstrzygnięciem nadzorczym, nie odzwierciedla kolejności ich podejmowania podczas sesji. Jak wynika z transmisji sesji Rady Miejskiej w Lubowidzu z dnia 13 września 2024 r., uchwały dotyczące regulaminu korzystania ze świetlic wiejskich były podejmowane jako ostatni punkt porządku obrad i następowały po sobie. Przesłane do organu nadzoru uchwały mają następującą numerację: 27/VI/2024, 30/VI/2024, 31/VI/2024, 32/VI/2024 i 33/VI/2024 – co sugerowałoby, że pomiędzy uchwałą Nr 27 a Nr 30 podjęto jeszcze inne uchwały, a tak nie było. Uchwały o Nr 28 i 29 dotyczyły innych spraw i faktycznie były podjęte przed uchwałą Nr 27.

Konkludując, stwierdzić należy, że prawidłowa pod względem prawnym uchwała musi spełniać niezbędne wymagania zarówno w aspekcie materialnym jak i formalnym. Oznacza to że treść uchwały musi być zgodna z przepisami prawa, a ponadto tryb jej podjęcia musi odpowiadać określonym procedurom, co w rozpatrywanej sprawie nie miało miejsca. Organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym obowiązany jest działać ściśle w granicach tego upoważnienia.

Art. 91 ust. 1 *u.s.g.* stanowi: *Uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury oraz orzecznictwa: Za "istotne" naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Do nich zalicza się między innymi naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał* (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 lutego 2024 r., sygn. akt III OSK 1358/22).

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwały Rady Miejskiej w Lubowidzu z dnia 13 września 2024 r. Nr 27/VI/2024 oraz 30/VI/2024, 31/VI/2024, 32/VI/2024 i 33/VI/2024 zostały podjęte z istotnym naruszeniem prawa, co obligowało Wojewodę Mazowieckiego do ich wyeliminowania z obrotu prawnego w trybie nadzorczym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwał wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, w całości.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Mariusz Frankowski

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/